

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 42

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπισκοπίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρας συρραμνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1886

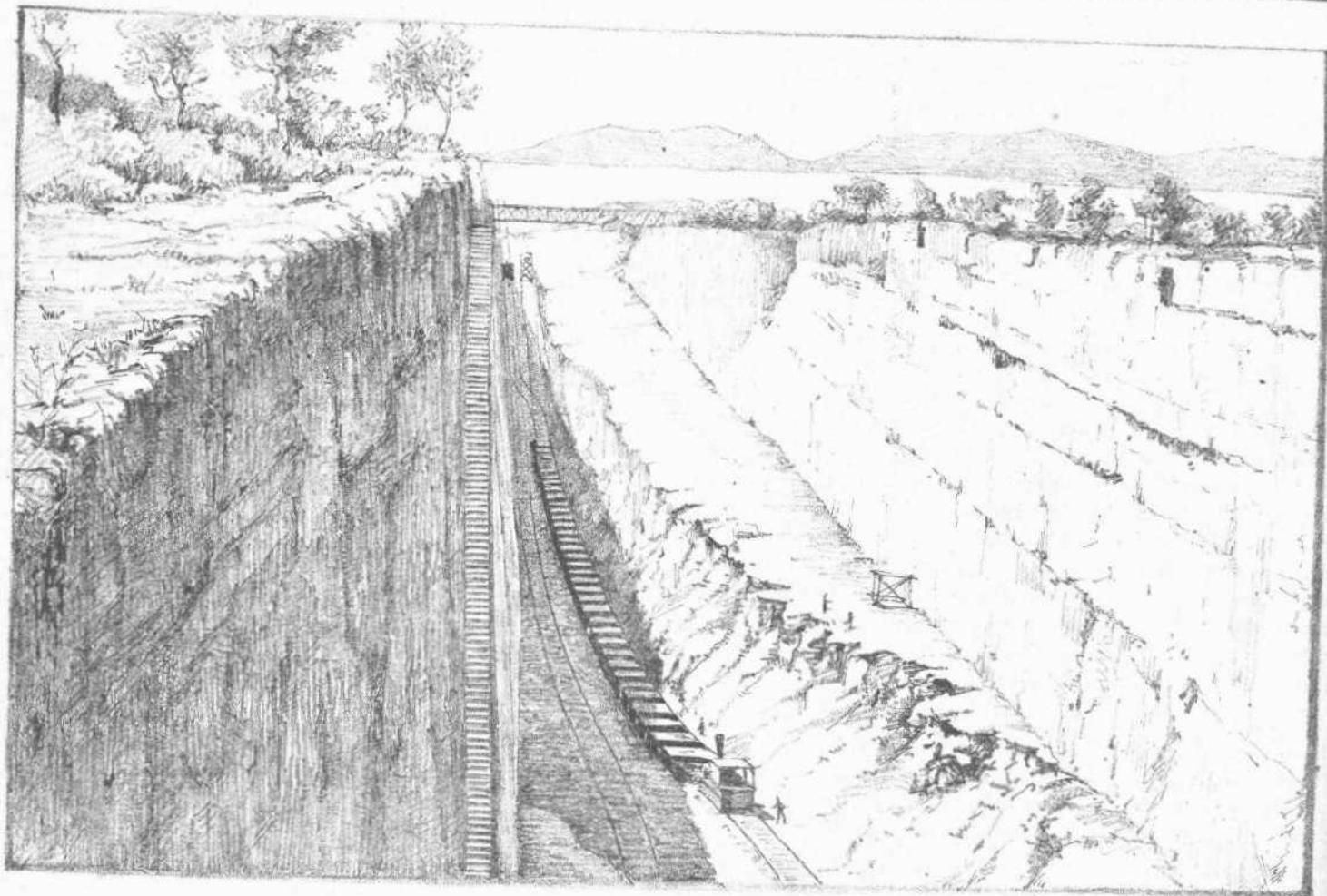
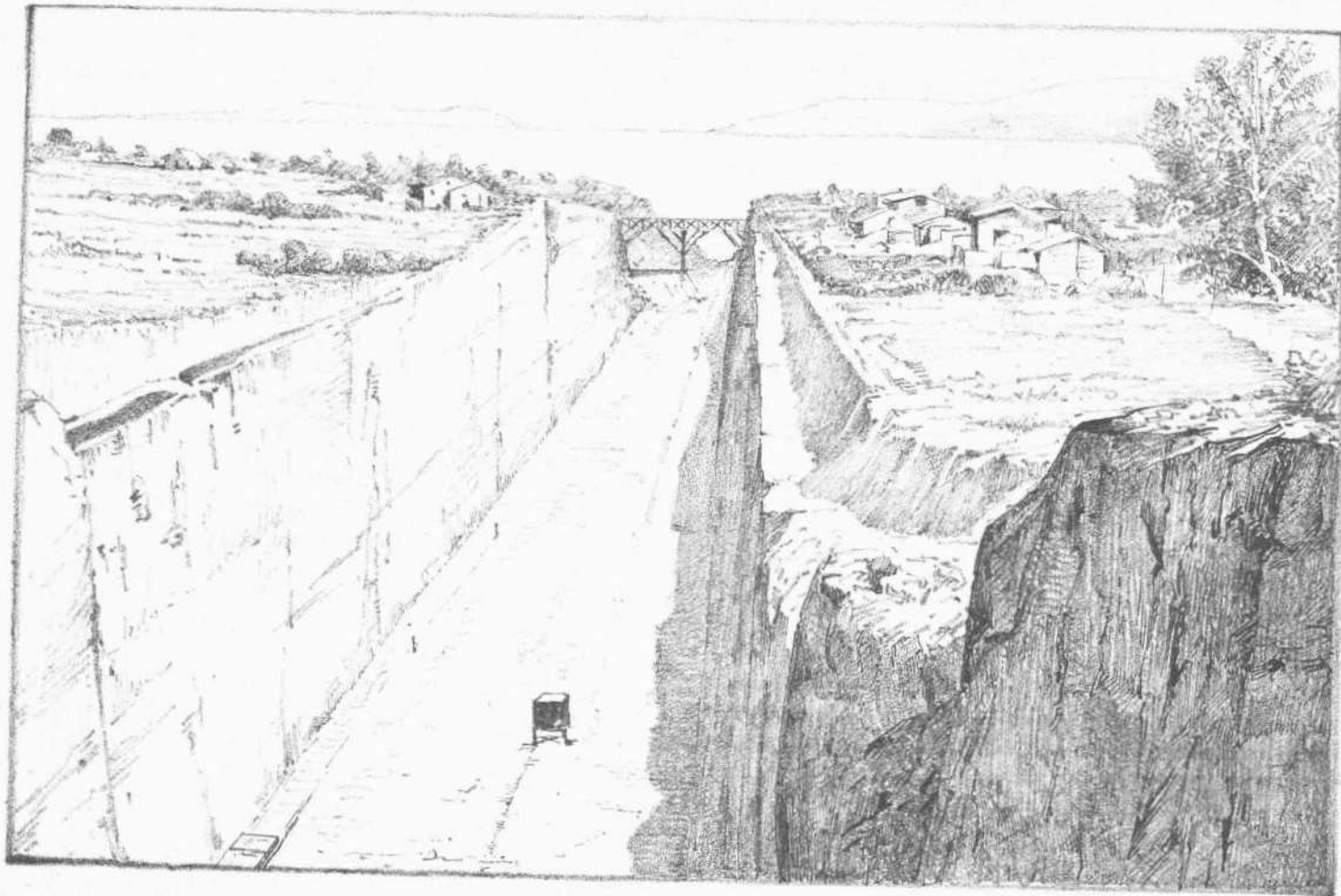

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

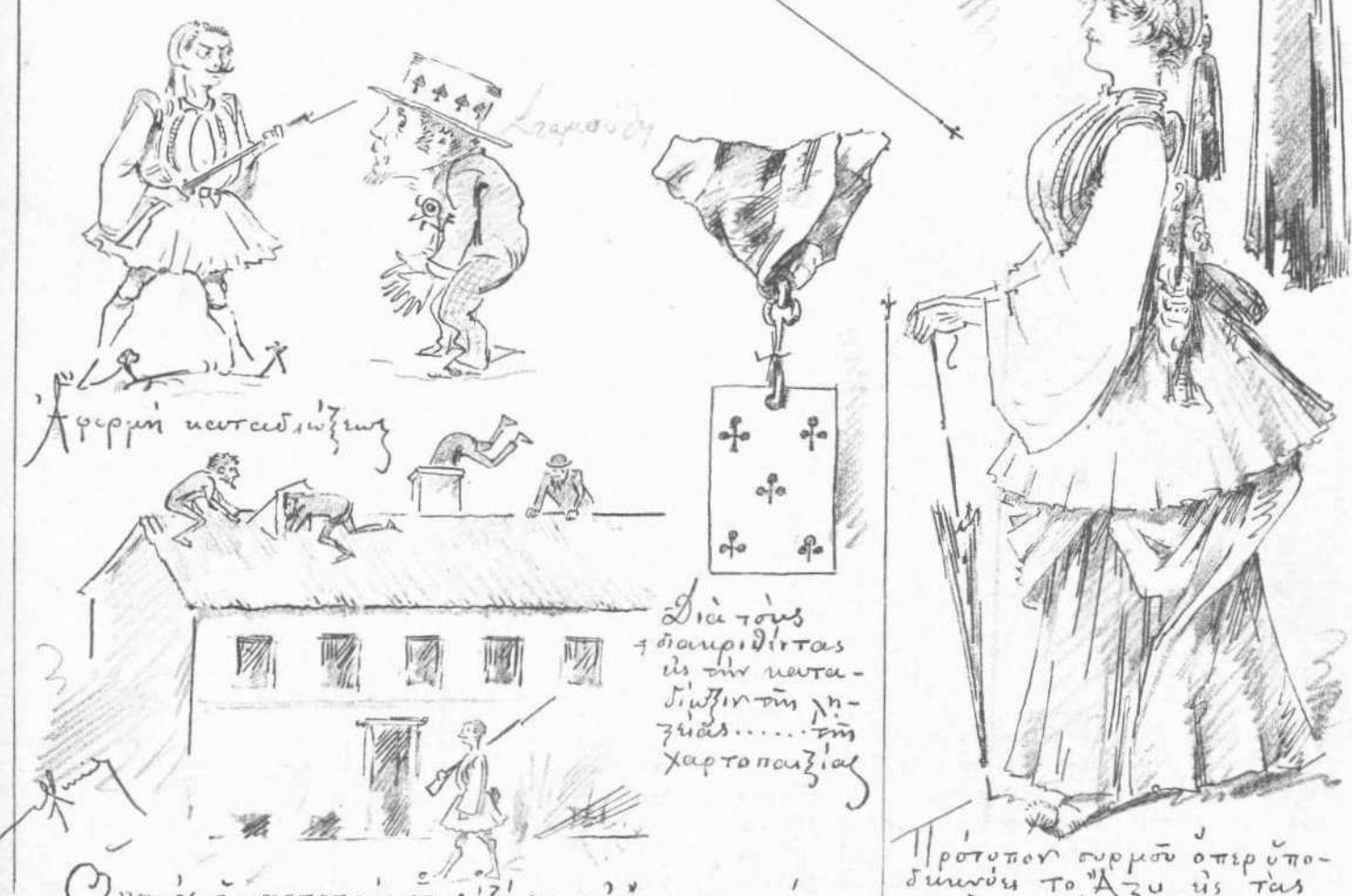

ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

(Κατὰ σχεδιογράφημα Θ. Φωκᾶ.)

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.
Τὸ πρὸς τὸ Καλαμάκιον μέρος. — Τὸ πρὸς τὴν Κόρινθον μέρος.

Ἀρσενική κενταύριος

Διὰ τοὺς
δακρυδίντας
ἐς τὴν κενταύρι-
ον τῆς κη-
φιάδος... τῆς
χαρτοπαίξιαι

Θεοφάνης ὁ χαρτοπαίστης ζῆλον ἐν ἀγχομονοπαίῳ

Προσέταρ σερμῶν σπιρῶπο-
δισκῶν τοῦ Ἄζυ ἐς τὰς
συνδρομητρίαις του.

ΣΥΡΕ ΣΤΟ ΚΑΛΟ! (Baccarolla)

Φεύγεις, θεωράκη, γιά τὰ ξένα πάλι,
κι' από τή χαρά του ὁ καθείς πετᾷ·
Φεύγεις καί τὸ ἔθνος με χαρά μεγάλη
σὲ ξεπροβοδίζει, σ' ἀποχαιρετᾷ!
Φεύγεις γιά τὰ ξένα κι' ὁ θεὸς νὰ δώση
r' ἄρμενίτζης πάντα σὲ χρυσὸ ριαλιό,
καὶ παντοῦ ὁ κόσμος νὰ σὲ στεφανώση
γιά τὰ τρόπιαί σου. . . Σύρε σὲ καλό! . . .

Τί δὲν σοῦ συνέθη μὲσ' σὲ δέκα μῆνες,
πόσαις ἐπιτυχίαις, πόσαις ἀτυχίαις,
φῶτα καὶ νταούδια, χόρτα καὶ μουστάκια,
θρίαμβοὶ καὶ μ' πλόκοι, χάλια καὶ χαράς!
Τὶ κομὶ ἔνα χέρια, τὶ φωνὰς καὶ κόποι·
θαῦμα πῶς καὶ λίγο σοῦ μινε μναλό.
ἄντε, θεωράκη, πέτα σὲντὴν Ἑυρόπη
καὶ θὰ σ' ὠφελήσῃ . . . Σύρε σὲ καλό! . . .

Θάλασσα γαλάζια, σὰν γυαλί νὰ γένη,
μὴ φυσήσῃ διόλου ἄνεμος κανεῖς,
καὶ σὲ πῶς κατάσπρω τῆς ὠχρᾶς σελήνης
μὴ τὸν κερνίτζης, μὴ τὸν συγκρινῆς.
Στόλοι τῆς Ἑυρώπης, ὅπου τὸν ἴδητε,
μὴ τὸν βομβαρδῆστε, οἷς παρακαλό,
γιά τὰ περασμένα μὴ μνησικαχῆτε,
δὲν τὰ ξανακάνει . . . Πάει σὲ καλό!

Φεύγεις, θεωράκη . . . Ὁ θεὸς μαλὴ σου,
καὶ οἱ συνωμοταί, καὶ οἱ ἀδικοί,
καὶ ἡ ἀδελμὴν τὴν ἰσχυρὰν σου,
κι' ἡ φωνὴ ἐκείνη ἡ μαγευτικὴ!
Φεύγεις γιά τὰ ξένα, κι' ὁ θεὸς νὰ δώση
r' ἄρμενίτζης πάντα σὲ χρυσὸ ριαλιό
κι' ὅταν ἐπιστρέψῃς νὰ σὲ στεφανώσῃ
ὁ Ροστέρης πάλι . . . Σύρε σὲ καλό!

Τὸ Χέρι

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

Τὸν πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἔρωτα ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους. Δὲν ὑπάρχει Ἑλλήν νεώτερος κατορθώσας νὰ πῆξη που τέσσαρας σκινίδας πρὸς ἐξάσκῃσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μὴ φροντίσας πρὸ παντός νὰ καταστήσῃ γνωστὸν δι' ἐπιγραφῆς δι' ἀσβέστου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ δι' ἀνθρακῆς χαρασσομένης, τὸ καλλίφωνον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν τέχνην του. Ἡ ἐπιγραφομανία ἐπεκτείνεται ὡς δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διερχόμενος καὶ μέχρι τῶν εὐεργετικῶν ἐκείνων οἰκίσκων, τῶν τελευταίως ἀνεγερθέντων ἐν Ἀθήναις,

ὡν τὴν ιδιότητα καὶ τὸν προορισμὸν μαντεύει πρώτη ἡ ὄφρησις, πρὶν ἢ ἡ θραξίς ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε καὶ αὐτὴ ἐνδεικτικὸν τοῦ χαρακτῆρος ἐκάστου λαοῦ. πολλὰ δὲ τῆς ἀρχαιότητος πράγματα θὰ ἐγίνοντο γνωστά ἂν κατεβάλλετο μείζων ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἐξέτασιν, τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν εὐρευθεισῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν. Οὕτω π. χ. ἀνέγνωσα προχθὲς ὅτι, ἀνασκαπτομένου χώρου τινός παρὰ τὸ βουλευτήριον, εὗρέθη στήλη ἀναθηματικὴ κεκολλημένη φέρουσα τὴν λέξιν . . . ΛΑΟΝΕΟΝ. Τίς οἶδεν εἰς ποίας τερατώδεις εἰκασίαις θὰ προβῶσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐξήγησιν τῆς ἀκατάληπτου λέξεως! Ἐγὼ ὅμως ἀδιστακτικῶς συμπληρῶ αὐτὴν δι' ἑνὸς Γ εἰς τὴν ἀρχήν, ἣτοι ΓΑΟΝΕΟΝ=Γαλόνιον, πιστεύω δὲ ἀκράδαντως ὅτι ἡ στήλη ἐτέθη πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ ὅτι κάποιος ἐπίσημος ἐκ τοῦ βουλευτηρίου τῶν ἀρχαίων, εἰς ἓν ἀνετέθη ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος του, ἐθεώρησε καλὸν πρὸ παντός ἄλλου ἐνδέξιν ἔργου νὰ προσθέσῃ ἐν ἀκόμῃ βαρυσήμαντον γαλόνιον εἰς τὰ πολλὰ ἄτινα ἔφερεν ἐπὶ τοῦ πύλου του.

Ἄλλ' ἂς ἀφήσωμεν τοὺς ἀρχαίους καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς νεωτέρους. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἔχουσι διττὴν ἀξίαν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἰδίᾳ ζωγραφικὴν καὶ φιλολογικὴν. Περὶ τῆς πρώτης ἡσχολήθη ἀκακῶντος ὁ ἀείμνηστος ἡμῶν γενάρχης, Ἀσμουδαῖος ἀπαθανάτισας τ' ἀριστουργήματα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν δι' ὧν ποικίλλονται πλεῖστα τῆς πρωτευούσας ἐργαστήρια καὶ μάλιστα αἱ περιώνυμοι εἰς τὸ μέσον τῆς εἰς Πειρικῆ ἀγούσης ὁδοῦ κείμεναι *μπαράγκαι*. Ἡμεῖς θ' ἀσχοληθῶμεν μόνον εἰς τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν καὶ ἰδοῦ παραθέτομεν ἄνευ σχολίων τὸ ἐξῆς καλλιτέχνημα χρησιμεύον ὡς ἐπιγραφὴ ἑνὸς ἐν Πειρικῆ ἐργαστηρίου:

Εἰς τὸ ΚΟΥΡΙΟΝ ΤΟΙΤΟ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΒΔΕΛΛΕΣ ΒΕΝΤ

ΟΥΖΕΣ ΣΕΡΒΙΤΖΙΑΙΑ ΔΟΝΤΙ

Α ΔΙΑ ΒΓΑΛΣΙΜΟ ΚΑΠΝΟ ΚΑΙ ΤΑ

ΑΥΠΗ ΚΑΙ ΜΕΝΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ Εἰς τὸ ΚΑΤ

ΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΡΑ ΤΟΙΧΗ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΑΙ ΝΥΚΤΟΣ ΥΜΕΘΑ ΓΑΡ ΠΡΟΘΗΜΗ

ΚΑΗΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΖΗΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἐπάρχουν ἐπιγραφαὶ περιεργόταται διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τίτλου. Ἐνθυμούμαι ἐν παντοπωλεῖον «οἱ Δωριεῖς» ὑπάρχει ἀκόμη ἐν ἑτερον παντοπωλεῖον φέρον τὴν διαφορομένης ἑνοίας ἐπιγραφὴν «τὸ Ἰσοζύγιον». Ἀλλὰ πᾶσαι τᾶς ξενοφρεῖς ταύτας ἐπιγραφὰς ὑπερακοντίζει μίᾳ κειμένη ἀνωθεν τῆς θύρας ταπεινοῦ πεταλωτοῦ εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. ἔχουσα δὲ ὡς ἐξῆς:

ΠΕΓΑΛΑΘΗΡΙΟΝ

ΟΙ ΦΙΛΕΛΑΗΝΕΣ

Ἄς ἀγανακτῆσουν ὅσον θέλουν ὁ κ. Δαμαλάς καὶ οἱ λοιποὶ παραγγελιοδόχοι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγάλματος τοῦ Γλάδστονως· ἀλλὰ νομίζω ὅτι μετὰ τὴν συμπεριφορὰν ἣν ἐδείξαν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰ τελευταῖα σοβαρὰ γεγονότα οἱ ἐν Ἑυρόπῃ περιάλητοι φίλοι μας, ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἀπλοῦ πεταλωτοῦ ἀποκτᾷ ἕκτακτον πολιτικὴν σημασίαν.

τελεσθήσεται, ὡς λέγεται, ἐντὸς τοῦ προσεχούς ἔτους, τότε δὲ θέλουσι τελεσθῆ καὶ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια, συμπιπτοντα μετὰ τῶν ἐγκαίνιων τῆς μεγάλης τῶν Ὀλυμπίων ἐκθέσεως.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Μεγαλεῖον Βόλου:

«Τὸ πρῶτον ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβιβασθὲν ἦτο τὸ λαμπρὸν δράμα «Δόξ καὶ Δάκρυ» ὅπερ διεξήχθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ὅθεν μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἀπέκτησε λαμπρὸν θέατρον. Ἐν τῇ μαγευτικῇ δ' ἐκείνῃ θέσει ἔθθα καίτοι τὸ θεῖατρον καὶ μετὰ τὴν λαμπρὰν τῆς προχθὲς ἐπιτυχίαν, προτιμότερος ἀληθῶς ἦδη ὁ Βώλος ἢ αἱ Ἀθήναι».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, λατινικά:

«O temgora, o motes!»

Ἐκ τῆς Ἡρώδος τῆς Τήρου:

«Ἀπὸ προχθὲς πνέει μέτριος βόρειος ἀνεμὸς ὑγιεινὸς καὶ λίαν εὐχάριστος, τὰ δὲ τρόφιμά μας εἶνε ἄφθονα».

Ἐκ τῆς Ἰριδος Βουκουρεστίου:

«Μετὰ πολυώδυνον ἀσθένειαν καὶ ἀνεπιτυχή ἐγχείρησιν, ἀπεβίωσεν ὁ καλλίστος οὗτος πατριώτης».

Ἐκ τοῦ Φαροῦ Σύρου ἐξωτερικά:

«Φαίνεται ὅτι ἤρξισεν νὰ δῶν ὁ ἀστὴρ τῆς Ἀγγλίας δι' ἐγγυρίων σπαρξαμένων».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὠσαύτως:

«Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ὀριστικῶς παραιτεῖται τοῦ θρόνου του ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του καὶ θέλει ἐπιδοθῆ εἰς συγγράφῃν διαφόρων φιλολογικῶν ἔργων καὶ παραιτεῖται τοῦ θρόνου του, διότι ἐβαρύνθη νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ ἐγγράφων ἄτινα παριστάων ὑπουργικὰς ἰδιοτροπίας».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς δημοκρατικῆς τῆς Γουατεμάλας ὁ στρατηγὸς Ἐμμανουὴλ Λυσάνδρου».

Ρεπουσχιότης

Ἄξιονμνημόνευται εἶνε καὶ αἱ δίγλωσσοι ἐπιγραφαὶ καταστημάτων τινῶν, ἐχόντων ὀπωσθήποτε ἀξιώσεις διεθνούς σημασίας. Παραλείπομεν τὸ συνήθως φαινόμενον, εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα Lemonade cazzose, ὅπερ δικαίως δύναται νὰ σκανδαλίσῃ τοὺς τοχὸν συγχάζοντας ἐκεῖ Ἰταλοὺς πελάτας καὶ ἀνκρέρομεν τὰς ἐξῆς δύο θαυμαστάς διὰ τὴν μετὰφρασίαν: *Kafeiteion o Odisevs=Caffé l'Odisefs* καὶ *Kafeiteion h Adra=Caffé l'Avra*.

Ἀμφοτέραι εἶναι ἀντάξιαί τῆς ἀμιμῆτου ἐκείνης ἐνός τῶν παρὰ τὴν Μουουχίαν παραρηγημάτων: *Loutra* καὶ *γαλλιστὶ Lutra!*

Ὡς ἐπιδορπίον, ἂν καὶ ὀπωσθῶν ἔσχετον μετὰ τὸ θέμκ, παραθέτω περιουσιῶν ἀντιγραφείσων ἐκ τοῦ προγράμματος ἐνός τῶν παριστισίων θεάτρων:

ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΣ ΟΤΕΑ

ὁ ἐλευθερὸς τῆς Ἑλβετίας.

Εὐτυχῶς ὁ συνθέσας τὴν ἐπιγραφὴν ἐχθραῖρα φαίνεται τὰς γαλλικὰς μεταφράσεις, διότι ἄλλως θὰ μετέφραζε τὸν μέγαν ἐλευθερωτὴν τῆς Ἑλβετίας: *LE GRAND HOTEL*.

Τσοπαναίος

ΛΑΧΝΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1147

[Ὁ δὲ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν λαχὼν τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν φονουθέντων λαχείου ἦτο «ποίημα χειρόγραφον εἰς τὸν κερδῆσοντα». Τὴν ὑποχρέωσιν εἶχεν ἀναλάβει ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ ἀγαπητὸς ἡμῶν συνεργάτης κ. Ἰωάννης Πολέμης, ὅστις προθύμως ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του, γράψας καὶ δοὺς εἰς ἡμᾶς πρὸς δημοσίευσιν τοὺς ἐπομένους χαριστάτους στίχους, δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ διαρρησθῇ ὁ ἀγνωστὸς κερδῆσας ἂν ἀναγνώσῃ αὐτοῦς εἰς τὸ Ἄστυ ἀντὶ νὰ τοὺς ἀναγνώσῃ εἰς τὸ χειρόγραφον].

Πολὺ φτωχὸ τὸ κέρδος σου—ἀραδιασμένοι στίχοι—
καὶ φαίνεται δὲν σ' εἰδοῖς παντάπαυσιν ἡ τέχνη,
ἀφοῦ μὲ δῶρον ποιητοῦ ζητεῖ νὰ σὲ πλουτίσῃ . . .
ἀλήθεια, ἕνας ποιητὴς τί ἔχει νὰ χάρισῃ;

Ὁμως εἰσὶν ποῦ κέρδησες αὐτὸ τὸ ποίημά μου
μάθε πῶς κέρδησες μαλὴ λιγάκι ἀπ' τὴν καρδιά μου,
γιατί, τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε σὲ χρόνια περασμένα,
εἶν' ὅλα τὰ τραγούδια μου ἀπ' τὴν καρδιά βγαλμένα.

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Αἱ ἐν τῇ δ'. σελίδι δημοσιευόμεναι δύο εἰκόνες εἶνε τὸ πανομοιότυπον δύο φωτογραφικῶν πεμφθεισῶν παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐργασιῶν πρὸς τὸ ἐν Παρισίαις συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας, παριστάσι δὲ τὸ σημεῖον εἰς ὃ μέχρι τοῦδε ἔχουσι φθάσει αἱ ἐργασίαι τῆς διώρυγος. Καὶ ἡ μὲν ἄνω εἰκονίζει τὸ πρὸς τὴν Κόρινθον μέρος, ἡ δὲ κάτω τὸ πρὸς τὴν νέαν πόλιν Ἰσθμίων.

Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἔργου συν-

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἀνακηρυθέντα ἀντιβασιλέα τῆς Βαυαρίας θεῖον τοῦ Λουδοβίκου πρίγκιπα Λουιτπόλδου, περὶ οὗ ἐσφαλμένως ἐγράψαμεν εἰς ἕν τῶν προηγουμένων φύλλων ὅτι ἦτο προωρισμένος νὰ διαδεχθῆ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ὁθωνα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ διάδοχος εἶχεν ὀρίσθῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρίγκιψ Λουδοβίκος, ὅστις μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἔφερεν ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τὸν τίτλον τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ἅτε μὴ παραιτηθεὶς αὐτοῦ ἐπισήμως.

Ὁ πρίγκιψ Λουιτπόλδος εἶνε γέρον ἄγων τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Αὐτὸς διώκει τὸ ἐπικουρικὸν βαυαρικὸν στρατεύμα, τὸ πέμφθῆν πρὸς βοήθειαν τῆς Αὐστρίας κατὰ τὸν μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Πρωσίας πόλεμον τοῦ 1866. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατῆλθε μικρὸν πρὸ τοῦ 1854, μετ' αὐτοῦ δὲ ὁ Ὁθων καὶ ἡ Ἀμαλία ἐξετέλεσαν τὴν ἀνά τὴν Ἑλλάδα περιοδείαν αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἀξιωματικὸν ταύτην περιοδείαν συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς ἀστεῖον ἐπίσῳδιον, ὅπερ πολλοὶ εἰσέτι ἐνθυμοῦνται, καὶ ὅπερ πολλὴν πρᾶξι ἐνήνεσεν ἰλαρότητα εἰς τὸν τότε νέον ἀκόμη πρίγκιπα. Στραφεὶς καθ' ὁδὸν ὁ Ὁθων ὅπως δῶση διαταγὰς εἰς τὸν διοικοῦντα τὴν ἐξ ἐπίππων χωροφυλάκων βασιλικὴν φρουρὰν, νῦν ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ, ἔμεινεν ἐνεὸς ἰδῶν αὐτὸν φέροντα μὲν σοβαρῶς τὴν πολυτελεῆ τότε στολὴν ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλάκῃς ἀλλὰ καθήμενον πλαγίως ἐπὶ ἡμιόνου ληφθέντος ἐκ τινος μοναστηρίου, διότι παθῶν κατὰ τὴν ὁδοπορίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἰππεύσῃ. Ὁ Ὁθων καίπερ αὐστηρὸς τηρητῆς τῶν κανόνων τῆς ἐθιμοταξίας, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τοὺς γέλωτας, μετ' αὐτοῦ δὲ πᾶσα ἡ βασιλικὴ ἀκολουθία, ἐπὶ τῷ κωμικῷ ἐκείνῳ θεάματι.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ὁ Τίτιζικας μέσ' τὰ κλαδιὰ δλημερῆς λαλεῖ
Κε' ὁ ἥλιος καίει μὲ φωτιὰ τὴν κάθε κεφαλή
Κε' ἄλλοι πηγαίνουν 'ς τὰ λουτρά νὰ πέσουν ἀναμμένοι
Κε' ὁπέχει χρῆμα καὶ καιρὸ 'ς τὴν ἐδοχὴν πηγαίνει.

Μέσα 'ς αὐτὸ τὸ φλόγισμα τῆς γῆς καὶ τοῦρανοῦ
Χαρὰ 'ς ἐκείνους πῶχουτε καὶ ὄρεξι καὶ τοῦ,
Τοὺς κύκλους ἀντιγράφουτε ἐκ τῆς Γεωμετρίας
Νὰ κάθωται νὰ συζητοῦν... περὶ π ε ρ ι φ ε ρ ε ῖ α ς.

Ερωτηματολόγιο

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κ. Γ. Κ. Κέρκυραν. Τὰ καθυστερούμενα φύλλα πέμπονται. Ὁρθῶς συνεπεράνατε ὅτι ἡ ἔλλειψις προήλθεν ἐκ τῶν ταχυδρομείων, ἀλλ' ἔβαρύνθημεν ἀποτεινόντες εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν παράπονα μὴ εἰσακουσμένα. — Κοιτῶ. Πρέπει νὰ κάμντε ἀκόμη πολλά, ἀλλὰ καὶ ν' ἀναγνώσητε περισσότερα διὰ ν' ἀποκτήσητε τὴν ἔξιν καὶ τὴν καλαισθησίαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ ὅτι ὁ ἐκ μητρὸς μου θεῖος Νικόλαος Βραχνός, κάτοικος Ναυπλίας, πειρᾶται τὴν ἐκποίησιν διαφόρων ἀκινήτων κτημάτων μας ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα ἐμοὶ ὡς κληρονόμῳ τῆς μητρὸς μου Φωτεινῆς Χρήστου Τζαμπούλου.

Ἐπειδὴ ὁ Ν. Βραχνός οὐδὲν κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν κτημάτων μου ἔχει, οὐδὲ εἰδικὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὸ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν μου, οὐδ' ἄλλου τινὸς συγκληρονόμου,

Εἰδοποιοῦνται οἱ βουλόμενοι ν' ἀγοράσωσι τὰ ἡμέτερα κτήματα ὅτι θέλουσι πλανηθῆ καὶ θέλουσι ζημιωθῆ ἐπαισθητῶς, ἐὰν πεισθῶσιν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ θεῖου μου Ν. Βραχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου 1886.

Ἀθανάσιος Τζαμπούλος

ΖΗΤΕΙ πᾶς μικρᾶς ἡλικίας νὰ ὑπηρετῇ εἰς οἰκίαν καὶ νὰ σπουδάζῃ.

ΧΑΒΙΑΡΙ ἀρίστης ποιότητος καὶ γλυκύτατον πωλεῖται μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου παντοπωλεῖον τοῦ ἑθανοπούλου.

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ πεπειραμένος ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

!ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ!

ΟΙΝΟΙ

Ι. ΖΗΣΙΜΑ

Παρὰ τοὺς ἀγίους Θεοδώρους, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου, κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνοφάου, εὐρίσκονται οἶνοι **Κεφαλληνίας**, γνησιώτατοι καὶ γευστικώτατοι, λευκοὶ καὶ μέλανες, πωλούμενοι λιανικῶς, καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ ροσόλια Κεφαλληνίας τὰ ἐκλεκτότατα καὶ βραβευθέντα εἰς ὄλας τὰς ἐκθέσεις καὶ ὄξος ἀρίστης ποιότητος πεπαλαιωμένον.